

Předkládaná práce zkoumá německou inspiraci ve vrcholném díle francouzského prozaika, básníka a překladatele druhé romantické generace Gérarda de Nerval (1808-1855); konkrétně jsme analyzovali především Sylvii a Oktavii z Dcer ohně, dva příběhy z Cesty do Orientu - Příběh o královně jitra a Příběh o Hakimovi -, Aurelii a Pandoru. Dosavadní kritika se při výkladu těchto čtenářsky ne vždy snadno přístupných textů soustředovala na dva momenty: jednak na vzpomínky na Valois, kraj dětství, a stesk po nepoznané matce a potom na psychické onemocnění, které vyústilo v sebevraždu. Druhé vydání Nervalových spisů v knihovně Pléiade iniciovalo nové vydání autorových překladů z němčiny. Nejvýznamnější je jeho překlad Fausta, který po celý život přepracovával (1827, 1835, 1840, 1850). Práce interpretuje stěžejní motivy vrcholného díla - vztah snu a reality, osudovost, postavu ženy-prostředníka a motiv dvojníka - nikoli v obvyklém psychobiografickém klíči, ale právě v návaznosti na německou inspiraci.